

MOCIÓ PER A LA CREACIÓ D'UNA EXPOSICIÓ PERMANENT DE LA COL·LECCIÓ DE CARRUATGES DE JORDI ROVIRA

L'afició extraordinària dels Rovira va néixer com un homenatge al seu padrí, qui fa quatre generacions va ser pagès i sereno. Jordi Rovira i seus fills, van començar a fer-se amb una gran col·lecció que avui en dia ha esdevingut una de les més importants d'Espanya en la seva matèria.

La col·lecció de carros i carruatges dels Rovira, representa un conjunt patrimonial de gran valor històric, artesanal i etnogràfic. Aquesta col·lecció única i valuosa acull més d'un centenar de carros, carretes, carruatges i carrosses dels segles XIX i X, fruit de dècades de dedicació, recerca i restauració i il·lustra l'evolució del transport tradicional i de la vida quotidiana, tant en l'àmbit rural com urbà.

L'exposició és de les més destacades a nivell estatal i és una mostra del nostre passat agrícola i així podem veure mostres de transport de productes del camp com ara el vi i l'oli, bocois i traginers, carros de repartiment de llet, de recollida d'escombraries, de servei funerari o de bombers.

L'interès per aquesta col·lecció ha quedat de manifest en les contades ocasions en que s'han realitzat exhibicions puntuals al Port de Tarragona, a la Rambla Nova i al Parc de la Ciutat, en les que l'assistència ha sigut massiva. Igualment és objecte d'admiració, quan en ocasió de la tradicional festa dels Tres Tombs, surt pels carrers de la nostra ciutat, el dia de Sant Isidre Llaurador. Una festa avalada pel Gremi de Pagesos i per la gran participació de carros d'altres ciutats de Catalunya.

Atenent la seva rellevància, es considera oportú impulsar la creació d'una exposició permanent o de llarga durada dedicada a aquesta col·lecció, que permeti preservar-la, estudiar-la i posar-la en valor per a generacions futures. L'exposició contribuiria, alhora, a reforçar el relat patrimonial i cultural de Tarragona i a enriquir l'oferta museística municipal.

Des de fa anys la col·lecció és troba ubicada en dues naus del polígon Francolí, la qual cosa fa que sigui desconeguda per a la majoria del ciutadans i visitants de la nostra ciutat. També hi ha carruatges en una nau de propietat municipal, que fou cedida per encabir aquests elements de la col·lecció. El conveni de cessió del local esmentat va caducar i malgrat diferents gestions no s'ha renovat.

Tenint en compte la seva dimensió i les característiques dels carruatges, es proposa ubicar aquesta exposició en algun dels edificis municipals, como ara pot ser l'edifici de la Tabacalera de Tarragona, un equipament de titularitat municipal que disposa d'espais amplis, de fàcil accés, que actualment acull diversos projectes de caràcter cultural.

Una mostra de la generositat de Jordi Rovira és que sistemàticament, en ocasió de les festes o d'actes de ciutat, ve cedint elements de la col·lecció per ambientar, carrers, places i mercats, i així podem veure com en la campanya de Nadal, els nens i nenes es fan fotos al Mercat Central a sobre d'un trineu provinent de Finlàndia.

Per tot el que ha quedat exposat, proposo al Ple l'adopció dels següents **ACORDS:**

1. Reconèixer l'interès cultural, històric i patrimonial de la col·lecció de carruatges de Jordi Rovira per al municipi de Tarragona.
2. Encarregar als serveis tècnics de la Regidoria de Cultura, Patrimoni i Turisme la realització d'un estudi de viabilitat per a la creació d'una exposició permanent o de llarga durada dedicada a la col·lecció, amb proposta d'ubicació en algun dels equipaments de titularitat municipals com ara la Tabacalera, que inclogui:
 - La valoració tècnica de l'espai i adequacions necessàries.
 - L'estimació econòmica dels treballs de manteniment i conservació.
3. Impulsar la redacció i signatura d'un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Tarragona, amb institucions culturals o entitats privades i els titulars de la col·lecció de carros i carruatges dels Rovira, per regular les condicions de cessió, conservació i difusió pública dels seus elements.
4. Incorporar aquesta exposició dins de la programació cultural, patrimonial i turística de Tarragona, i promoure'n la seva difusió com a nou recurs d'interès per a la ciutadania i per al turisme cultural.

Elvira Vidal Sensi,
Consellera no adscrita
Ajuntament de Tarragona

Elvira Vidal Firmado
Sensi - DNI digitalmente por
39669136 Elvira Vidal Sensi -
DNI 39669136R
(TCAT)
R (TCAT) Fecha: 2025.10.29
15:24:58 +01'00'

Tarragona, 24 d'octubre de 2025

Moció per acabar amb l'abandonament de la zona de les "casas de colores" de Campclar i garantir una vida digna al veïnat

En la dècada del 1980 es van construir al barri del Campclar els edificis que avui es troben entre els carrers Llobregat, Brugent i Onyar, coneguts popularment com les "casas de colores". La titularitat d'aquests pisos i àrees de l'entorn està repartida a parts més o menys iguals entre particulars i la Generalitat de Catalunya, amb habitatges que són propietat de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i zones d'ús públic amb l'Institut Català del Sòl (Incasòl) com a propietari. Amb el pas dels anys, tant els edificis com els espais comuns s'han anat deteriorant gradualment, fins al punt que la situació al barri s'ha tornat insostenible en molts aspectes. Els veïns i les veïnes tenim el dret a una vida digna que ara mateix no se'ns està garantint.

Les administracions públiques han abandonat la seva responsabilitat amb els residents de les "casas de colores", els quals ens veiem abocats a ser el barri més degradat de la ciutat i un dels més empobrits de Catalunya, i a conviure cada dia amb la inseguretat, la insalubritat i la deficiència dels nostres espais públics. Cal posar solució de manera immediata a les abundants problemàtiques que hem d'afrontar i de les quals vol deixar constància aquesta moció.

L'Agència de l'Habitatge de Catalunya ha de prendre mesures que reverteixin el mal estat dels edificis, els pisos i els espais d'ús públic, no només per ser la propietària de gran part dels habitatges i zones comunitàries, sinó per la seva responsabilitat social davant de la ciutadania. En aquest sentit, la subvenció de fons europeus Next Generation destinada a la rehabilitació no ha estat suficient per resoldre els nombrosos desperfectes i deficiències que s'han anat agreujant amb el pas del temps, ja que deixa

àmplies zones del barri completament excloses. A més a més, tampoc s'ha escoltat els veïns per conèixer de primera mà quins són els principals problemes i actuar en conseqüència, a la vegada que l'Agència ha renunciat a la rehabilitació de blocs si hi havia almenys un habitatge que no era propietat seva. Cal trobar la fórmula per no deixar ningú de banda i afrontar el problema, sigui amb fons propis o demanant noves subvencions, però cal una actuació integral i urgent.

Les obligacions de la Generalitat de Catalunya també tenen a veure amb els espais que es troben entre els edificis que són propietat d'Incasòl. Cal que s'executin les inversions necessàries per posar fi al deteriorament de les places, amb rajoles i parterres en un estat lamentable, amb zones enjardinades malmeses, parcs abandonats i elements rovellats i perillosos. Per la part que li correspon, cal que l'Ajuntament de Tarragona vetlli per les bones condicions de neteja al barri. Cada dia trobem brossa acumulada a diferents racons dels nostres carrers i places, fins i tot entre la vegetació, la qual cosa genera insalubritat, episodis constants de males olors i presència de rates.

Els episodis de males olors i la presència de rosegadors s'agreugen sovint pel trencament dels conductes d'aigües residuals. El clavegueram i el sistema de distribució de l'aigua, en general, es veu afectat moltes vegades per les arrels dels arbres, que causen danys en les canonades i les boques de reg. La imatge del barri es degrada dia rere dia, també a causa de la quantitat de pintades que embruten les parets.

La inseguretat constant és un altre dels problemes que afecten el barri i que impedeix tenir una vida en condicions dignes. Els veïns i veïnes de la zona de les "casas de colors"

vivim en un dels indrets més insegurs de Tarragona. Hem vist sovint baralles a les nostres places i carrers, els quals manquen de bona il·luminació, un problema que accentua la sensació d'inseguretat. Hem patit sorolls constants de nit que ens han impedit descansar i hem vist com s'ha malmès el nostre mobiliari urbà. Per tot això, exigim presència policial diària, en forma de patrulles de la Guàrdia Urbana que ajudin a generar un efecte dissuasiu.

La situació fa anys que és insostenible i no podem continuar en aquestes condicions. Cal que les administracions públiques intervinguin ja. Paguem impostos com tothom i

tenim dret a viure dignament. Volem concrecions al calendari, no més paraules buides. Exigim a l'Ajuntament de Tarragona que defensi els interessos dels seus ciutadans i es comprometi amb el veïnat de les "casas de colores" de Campclar.

Per totes les raons exposades, proposem els següents acords:

1. Instar a la Generalitat de Catalunya a arreglar tots els desperfectes dels espais d'ús públic de la seva propietat entre els carrers Llobregat, Brugent i Onyar i a garantir una partida per al manteniment periòdic.
2. Destinar recursos per acabar amb l'aïllament social del barri i amb la degradació dels espais de titularitat de l'Ajuntament de Tarragona, així com garantir una partida pressupostària per al manteniment.
3. Instar a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya a reunir-se amb el veïnat i executar les actuacions pertinents que permetin la reforma integral dels diferents blocs compresos entre els carrers Llobregat, Brugent i Onyar.
4. Impulsar una taula de treball entre l'Ajuntament de Tarragona i representants veïnals, i instar a la Generalitat de Catalunya a participar-hi, per tal d'elaborar un pla integral conjunt de millora del barri.
5. Implementar el patrullatge diari del cos de la Guàrdia Urbana a la zona.
6. Reforçar el servei diari de neteja a la zona.
7. Establir polítiques actives per afavorir l'èxit educatiu i la inserció sociolaboral a la zona.
8. Comunicar aquests acords a les federacions de veïns de Tarragona, al Síndic de Greuges, al Parlament de Catalunya, a l'Institut Català del Sòl (Incasòl) i a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

Mari Carmen Martos Sánchez

Tarragona, 12 de novembre del 2025

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL DE JUNTS PER CATALUNYA A L'AJUNTAMENT DE TARRAGONA PER A PROPOSAR L'ATORGAMENT DE TÍTOL DE FILL ADOPTIU DE LA CIUTAT DE TARRAGONA, A TÍTOL PÒSTUM, AL DOCTOR RAMON MONEGAL CERDÀ

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Hi ha persones que marquen un abans i un després en la història d'una ciutat, que la transformen amb treball constant, amb vocació de servei i amb una idea molt clara: cuidar les persones. El **doctor Ramon Monegal Cerdà** és una d'aquestes figures que han deixat una empremta profunda i digna de reconeixement a Tarragona.

El Dr. Monegal va néixer a **Fígols, al Berguedà**, l'any **1908**, fill d'una família humil. Va estudiar el batxillerat a Barcelona, pagant-se els estudis fent de **mosso de farmàcia**, i es va llicenciar en **Medicina i Cirurgia** a la **Universitat de Barcelona**. Des de ben jove va mostrar una vocació immensa pel servei als altres i una habilitat quirúrgica natural que el distingia.

El seu esperit emprenedor i la seva voluntat d'innovar el van portar a fundar, l'**1 de novembre de 1934**, la **companyia d'assegurança mèdica Asistencia Quirúrgica Dr. Monegal Cerdà**, una iniciativa pionera a Catalunya, i aquell mateix any va inaugurar la primera **Clínica Monegal** a Barcelona. Però seria **Tarragona** la ciutat que marcaria per sempre la seva vida i la seva obra.

L'**1 d'abril de 1944**, en plena postguerra franquista, el doctor Monegal va fundar la **Clínica Monegal de Tarragona**, al carrer **López Peláez**,

amb la determinació de crear una institució sanitària moderna, eficient i centrada en la persona. En aquell moment, el seu projecte va ser una autèntica revolució. Amb esforç i visió, va consolidar un model de medicina propera i innovadora que, amb els anys, seria sinònim de **confiança, excel·lència i humanitat**.

La **Clínica Monegal** va créixer i es va estendre per diverses ciutats catalanes: Berga, Móra, Amposta, Tortosa, Montblanc, Tremp, Manresa, entre d'altres. Però el doctor Monegal va voler concentrar l'activitat a **Tarragona**, convençut que la ciutat havia de ser el centre d'un projecte mèdic amb ànima. Aquella decisió va convertir Tarragona en una **capital sanitària de referència**.

Amb el pas dels anys, la Clínica Monegal va acollir **milers de tarragonins i tarragonines**, en moments de joia i també de dificultat. Generacions senceres han nascut, s'han curat i s'han acomiadat dels seus éssers estimats dins d'aquelles parets. D'aquells moments ve aquella expressió tarragonina de **"jo vaig néixer a la Monegal"**, i això és el que dona sentit profund al llegat del Dr. Monegal: no va crear només un negoci, sinó un espai d'humanitat, de tracte personal, d'atenció i respecte.

Ell mateix parlava sovint del que anomenava **"l'esperit de la Monegal"**. Un esperit basat en la vocació, la professionalitat i la proximitat. Sabia que la medicina no és només ciència, sinó també sensibilitat i empatia. Per això es va envoltar sempre de professionals excel·lents, molts d'ells tarragonins, que compartien aquesta manera d'entendre la professió. La seva obra no va ser només mèdica, sinó també **social i humana**.

El Dr. Monegal va ser un **humanista complet**: amant de la música, melòman del Liceu, conversador infatigable i apassionat de la natura. No obstant això, la seva vida no va ser fàcil, va enviudar tres vegades, va perdre familiars propers, i mai va deixar de treballar ni de servir amb dignitat. Darrere del metge hi havia un home de cor immens, capaç d'afrontar el dolor amb serenitat i de transmetre força als altres.

El **27 de setembre de 1991**, el doctor Ramon Monegal va morir a Tarragona, just el dia que s'inaugurava la darrera remodelació de la clínica. Va ser enterrat a Tarragona, la ciutat que tant va estimar, tancant així un cercle vital i professional ple de sentit. S'havia guanyat, per mèrits propis, el respecte dels col·legues, l'estima dels pacients i la gratitud de tota una ciutat.

Avui, més de vuit dècades després de la fundació de la Clínica Monegal, el seu llegat continua vigent. La clínica ha estat part de la identitat de Tarragona, de la seva història sanitària i social, i és un exemple clar de com **la col·laboració publicoprivada** pot generar valor i servei a la ciutat. Gràcies a professionals com ell, Tarragona va fer un salt endavant en equipaments i prestigi mèdic.

Amb la desaparició recent de la Clínica Monegal, després de més de 80 anys de servei, és just i oportú que Tarragona recordi i honori el seu fundador. Fer-lo **Fill Adoptiu de la ciutat** és un gest de gratitud, de memòria i de justícia. Perquè el doctor Monegal va ser, i sempre serà, una part fonamental del nostre teixit humà.

Per tot el que s'ha exposat es proposa al Consell Plenari de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents

ACORDS

1. Iniciar l'expedient per **atorgar, a títol pòstum, el títol de Fill Adoptiu de la ciutat de Tarragona al doctor Ramon Monegal Cerdà**, fundador de la Clínica Monegal i referent de la medicina privada i humanista del segle XX.
2. **Designar instructor i secretari** de l'expedient, d'acord amb el Reglament Especial de Distincions de l'Ajuntament de Tarragona, i sol·licitar informes i adhesions al **Col·legi Oficial de Metges de Tarragona**, a entitats sanitàries, i a persones o famílies vinculades a la Clínica Monegal.
3. **Reconèixer públicament** la tasca mèdica i humana del Dr. Monegal, així com la contribució de la Clínica Monegal a la història recent de Tarragona com a espai de salut, confiança i professionalitat.
4. **Col·locar una placa commemorativa** al carrer López Peláez, davant l'antiga seu de la clínica.
5. **Organitzar un acte institucional d'homenatge**, obert a la ciutadania, amb la participació del Col·legi de Metges, representants del món sanitari, la família Monegal i antics treballadors de la clínica.

6. **Donar trasllat d'aquest acord** a la família del doctor Ramon Monegal Cerdà, al Col·legi Oficial de Metges de Tarragona, al Departament de Salut, al Grup Viamed, i als mitjans de comunicació locals.

A Tarragona, a la data de la signatura electrònica.

JORDI MIQUEL SENDRA
VELLVE - DNI
SENDRA VELLVE 39660597H
- DNI 39660597H 2025.11.13 17:17:04
+01'00'

Jordi Miquel Sendra i Vellvè

Portaveu del grup municipal Junts per Catalunya
Ajuntament de Tarragona

Sra. Judith Gómez García, Portaveu del Grup Municipal de VOX a l'Ajuntament de Tarragona, davant el Ple corporatiu compareix i exposa: Que d'acord amb el disposat a l'article 46.2 e) de la Llei 7/85 de 2 d'abril Reguladora de les Bases del Règim Local, emparant-se en el que estableix l'article 97 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, el que s'estableix en el Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Tarragona, eleven al Consell Plenari de l'Ajuntament de Tarragona corresponent al mes de novembre de 2025 la següent:

Moció per Rebutjar la Implantació de la ZBE a Tarragona

La present moció es formula d'acord amb la següent:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les Zones de Baixes Emissions (ZBE) són el resultat directe d'un marc ideològic imposat des de Brussel·les pel bipartidisme i que a Espanya tant el Partit Popular com el Partit Socialista apliquen contra els interessos dels espanyols. La Unió Europea, sota el pretext de la lluita contra la contaminació, ha convertit les seves polítiques climàtiques en un instrument de control que imposa uniformitat normativa i invadeix competències nacionals i locals, imposant des de fa anys un model únic i rígid. La Directiva 2008/50/CE, presentada com una simple mesura tècnica per garantir la qualitat de l'aire, va ser en realitat el primer pas d'una agenda climàtica cada cop més coercitiva, el desenvolupament de la qual ha derivat en restriccions massives a la mobilitat a tota Europa. Afortunadament, alguns països com França han començat a fer marxa enrere, qüestionant obertament les imposicions del fanatisme climàtic i replantejant una legislació que castiga les famílies i destrueix la llibertat de moviment.

A Espanya, PP i PSOE van traslladar fidelment aquestes exigències europees a l'ordenament jurídic, sense matisos. La Llei 7/2021 de canvi climàtic i transició energètica, aprovada pel Govern socialista amb l'abstenció del PP, va transformar aquesta orientació europea en una obligació legal i sancionable per a tots els municipis de més de 50.000 habitants —i per a aquells de més de 20.000 que superin certs valors de contaminació—. El Reial Decret 1052/2022 va culminar aquest entramat normatiu, obligant els ajuntaments a implantar Zones de Baixes Emissions seguint les directrius imposades pel Ministeri de Transició Ecològica i Repte Demogràfic, sense cap marge per adaptar les mesures a la realitat dels seus veïns.

En lloc de permetre que cada municipi dissenyés solucions adaptades a la seva realitat urbana, social i econòmica, el govern va imposar un model basat en l'exclusió de vehicles, afectant especialment les famílies amb menys recursos. D'aquesta manera, el cost polític, econòmic i social d'una agenda europea mal concebuda i pitjor aplicada ha recaigut sobre els veïns, que pateixen les conseqüències d'unes normes ideològiques, uniformes i de dubtosa eficàcia ambiental.

El consens climàtic entre el Partit Popular i el Partit Socialista és l'origen directe de les Zones de Baixes Emissions i de les restriccions que avui pateixen les famílies, els treballadors i els petits autònoms. Ambdós partits, tant a Brussel·les com a nivell estatal, han actuat amb la mateixa lògica, imposant prohibicions des de dalt sense valorar els efectes reals sobre la vida quotidiana dels veïns. El PP va donar suport el 2008 a la directiva europea que va donar base jurídica a les ZBE i es va abstenir en la Llei 7/2021 de canvi climàtic, que les va convertir en obligatòries; el PSOE les va adoptar com a bandera ideològica de la seva política ambiental. El resultat d'aquesta col·laboració és una normativa que trasllada tots els costos als espanyols. Les ZBE encareixen la vida quotidiana de les famílies, dificulten l'accés al treball, a l'escola o als serveis sanitaris i castiguen de manera

desproporcionada els autònoms i petits transportistes que depenen del vehicle privat. La renovació forçosa del parc mòbil s'ha convertit en un impost encobert, que recau precisament sobre els qui menys recursos tenen.

Les ZBE s'han convertit en un instrument del fanatisme climàtic que, lluny de millorar la qualitat de l'aire, han trencat la mobilitat urbana i multiplicat la desigualtat entre municipis. Ara un mateix vehicle pot circular en un i estar prohibit en l'altre. Els espanyols perceben amb raó que les administracions han perdut el contacte amb la realitat quotidiana dels veïns, han renunciat a la proporcionalitat en les seves polítiques i han substituït el sentit comú per una lògica purament burocràtica.

Els efectes més greus de les Zones de Baixes Emissions són els sancionadors, que han transformat una mesura suposadament ambiental en una màquina de recaptar. Milers de veïns reben multes automàtiques per circular amb vehicles que fins fa poc podien fer-ho sense problema. Es castiga així famílies treballadores, jubilats i petits autònoms que no poden renovar el seu cotxe o furgoneta, mentre es beneficia aquells que poden permetre's un vehicle nou amb etiqueta "verda". Aquesta política ha fracturat el teixit social urbà, generant una bretxa entre els qui poden pagar per moure's i els qui queden confinats als seus barris. Les ZBE no han millorat l'aire, però sí que han agreujat la desigualtat i la sensació d'abandonament dels sectors més humils, que són multats per necessitat mentre es toleren fonts molt més contaminants.

Les ZBE simbolitzen avui el fracàs d'una política ambiental desconnectada de la realitat. No redueixen la contaminació, però sí que limiten la llibertat de moviment i augmenten els costos per a qui menys té. Correspon ara als ajuntaments defensar els seus veïns davant aquestes imposicions que perjudiquen la seva vida i el seu entorn, i reclamar a l'Estat i a la Unió Europea un model de sostenibilitat basat en la llibertat, la proporcionalitat i l'interès real de les famílies i dels treballadors.

Per tot l'exposat, per a debat i aprovació en el Consell Plenari ordinari d'aquest Ajuntament, proposem els següents:

ACORDS

1. Manifestar el rebuig frontal del ple de l'Ajuntament a les polítiques de fanatisme climàtic, imposades des de Brussel·les pel bipartidisme del Partit Popular i del Partit Socialista i assumides pel Govern d'Espanya, així com a l'Agenda 2030, per haver originat mesures restrictives que coarten la llibertat de moviments dels veïns, destrueixen ocupació, encareixen la vida i atempten contra la sobirania energètica i industrial d'Espanya.
2. Instar el Govern d'Espanya a la derogació de la Llei 7/2021, de canvi climàtic i transició energètica, i, subsidiàriament, a la modificació de l'article 14.3.a) d'aquesta norma, amb la finalitat d'eliminar l'obligació imposada d'implantar Zones de Baixes Emissions, per tractar-se d'una imposició ideològica contrària a l'interès de les famílies, els treballadors i els veïns.
3. Instar la Junta de Govern de Tarragona a derogar o deixar sense efecte tota normativa o partida pressupostària que restringeixi la mobilitat dels veïns, famílies i treballadors, especialment aquelles que condicionin la circulació o aparcament de vehicles per criteris mediambientals o climàtics.
4. Revertir la implantació de la Zona de Baixes Emissions al terme municipal de Tarragona, suspent immediatament la seva aplicació sempre que impliqui qualsevol tipus de mesura restrictiva o sancionadora derivada

d'aquesta, fins que s'aprovi una regulació alternativa respectuosa amb la llibertat de moviments, l'activitat econòmica local i la igualtat dels espanyols.

5. Adquirir el compromís d'anul·lar i retornar d'ofici l'import de les sancions imposades als veïns per infraccions relacionades amb la Zona de Baixes Emissions.

Judit	Firmado
Gómez	digitalmente por
García -	Judit Gómez
DNI	García - DNI
39715952N	39715952N
(TCAT)	(TCAT)
	Fecha:
	2025.11.12
	12:27:17 +01'00'

TARRAGONA

**AJUNTAMENT DE
TARRAGONA**

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT POPULAR PER A RECUPERAR I REHABILITAR LA PART BAIXA DE TARRAGONA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Part Baixa de Tarragona, o el barri del port, és una de les zones més emblemàtiques de la ciutat. De fet, és un dels barris més bonics de Tarragona. La seva proximitat al mar, el seu urbanisme, el seu patrimoni, la seva cultura, la seva gent i amb l'estació de ferrocarril al mateix indret així ho permeten. Però la realitat és que és un barri que pateix moltes problemàtiques que fan que, malgrat tot, no sigui el barri que mereixen els veïns.

El desenvolupament de Tarragona neix, precisament, en aquesta zona de la ciutat. Descobriments arqueològics numismàtics apunten a noms com Tarakonsalir, Kesse o Cesse i altres troballes indiquen que s'establiren relacions comercials per mar amb Empúries des d'aquesta zona. Era llavors quan naixia l'embrió de la Part Baixa de Tarragona, que a la posterior època romana es va consolidar amb la construcció de Tarraco sobre l'actual Part Alta i tota la zona portuària i de magatzems del port i d'infraestructures com la cloaca màxima, edificis d'espectacles com el Teatre o d'higiene com les Termes de Sant Miquel.

Després del declivi de l'imperi, el port i el barri es van ressentir, es van abandonar, fins que al segle XV amb tota la bonança econòmica i comercial, es va recuperar i es va consolidar amb la creació de noves infraestructures portuàries i un urbanisme que ja va començar a planificar tot el barri del port. Noms com Joan Ruiz de Apodaca, qui havia de dissenyar el primer projecte del port, i Joan Smith, que va redactar el projecte, va construir un nou dic i va idear un projecte vital pel barri i per la ciutat, la Nova Població de la Marina al segle XIX. Aquest fet va suposar l'inici de l'actual Part Baixa i va ser l'època dels grans magatzems, cellers i fàbriques al barri, d'un urbanisme que es va configurar en les actuals quadrícules d'illes i que, encara avui, és testimoni d'edificis i places pròpies de l'època. El repte era el d'unir el casc antic i l'eixample amb el nou barri i, per això, es va planificar el Carrer de la Unió. Però, malgrat aquest esforç, és un repte que segles després, encara s'ha de solucionar.

El deteriorament actual del barri és un fet innegable. Locals abandonats, edificis buits, solars sense ús. La Part Baixa veu com la grandesa que va tenir ha quedat fossilitzada com un record del passat. Inseguretat, okupacions il·legals, baralles, tràfic de drogues, l'espai públic molt degradat, les escales automàtiques que no funcionen i que ocasionen accidents... Són els problemes que diàriament els veïns i veïnes del barri han de patir i amb els quals han de conviure.

La inseguretat és una de les principals preocupacions de tots els habitants del barri. Tot i que la comunicació amb els agents de la Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra és bona, els veïns i veïnes han de veure com, setmana rere setmana, els delinqüents es dediquen a okupar habitatges i, en els darrers temps, locals del barri. Persones reincidents que, amb la total impunitat provocada per la legislació vigent impulsada per les esquerres, fan servir escales el mig del carrer per accedir a pisos superiors des dels balcons, després d'haver comprovat que es troben buits. Per aquests casos, la policia de proximitat és elemental, i comptar amb una comissaria o oficina d'atenció al ciutadà en un espai municipal com el Palau de Congressos ajudaria a tenir els agents de l'autoritat presents al barri de manera permanent i a generar una sensació de seguretat més elevada.

Amb la mateixa okupació es produeixen delictes d'usurpació de propietats i, a més, i el que més preocupa als veïns i veïnes, afectacions a la convivència dins de les comunitats afectades i problemes de seguretat relacionats amb la manipulació dels sistemes elèctrics i d'aigua amb el perill que això suposa per a la integritat del mateix edifici i els adjacents. Per si no n'hi hagués prou, els veïns i veïnes estan alertant que s'estan sublllegant edificis i habitatges okupats. El problema s'està magnificant perquè té un efecte crida de més okupació, provocant la desertització del barri i la creació de guetos delinqüencials.

Els delictes de tràfic de drogues, robatoris i receptació són una altra de les problemàtiques actuals. Tot i que la situació al carrer Orosi ha millorat des de les darreres intervencions policials, decisions preses des de l'Ajuntament, i la reforma d'aquesta emblemàtica via del barri, el tràfic de substàncies estupefaents es continua donant i, amb elles, les derivades de desordre públic o situacions perilloses amb la resta d'habitants o vianants i visitants. El fet que els menjadors socials no siguin adequats, ni tinguin l'espai suficient per a dur terme el seu servei, fa que es converteixin en llocs de repartiment de menjar al carrer. Això agreuja la situació, perquè concentra molta gent en carrers i places, amb la problemàtica que moltes vegades suposa, entre altres la brutícia.

TARRAGONA

**AJUNTAMENT DE
TARRAGONA**

Les possibles futures inversions que s'han previst al Pla de Barris preocupen també als veïns i veïnes, per la possibilitat que no acabin d'arribar mai i perquè s'ha observat com algunes intervencions molt necessàries s'han quedat fora del pla, com la rehabilitació del carrer de la Unió, especialment en una situació molt delicada pel que fa al comerç i l'activitat econòmica, o el tant temps reivindicat centre cívic previst a Santiyán que finalment no es concretarà. Els veïns i veïnes reclamen espais per la gent gran. I és que el barri del port és un dels barris amb menys equipaments per a tota la població i, en especial, per la gent gran. Les infraestructures que sí que hi són presenten defectes o no funcionen, com és el cas de les escales mecàniques per poder superar els grans desnivells en l'orografia del barri. Un barri on, precisament, per aquests canvis d'alçades, ha patit històricament les conseqüències d'estar en una ubicació privilegiada, però a la cota més baixa de la ciutat. El que implica les inundacions constants durant episodis de fortes pluges que s'han de solucionar amb la construcció de les noves infraestructures necessàries, com col·lectors pluvials.

La rehabilitació, el manteniment de l'espai públic i l'urbanisme han de ser els principals actors en el present i en el futur de la Part Baixa de Tarragona. El pas del temps l'afecta especialment. Molt dels edificis, amb un valor singular des del punt de vista arquitectònic o històric, s'estan malmetent, i hi ha el risc que la ciutat els pugui perdre. A més, amb el problema de la manca d'habitatges, tots els immobles haurien d'estar a punt per poder ampliar l'oferta al mercat de lloguer i compra mitjançant polítiques adequades de rehabilitació.

La Part Baixa necessita més zones verdes, esponjar la seva retícula urbanística, per oferir més espais on els veïns i veïnes puguin gaudir amb seguretat del seu barri. El barri del port s'ha de recuperar, el benestar de la població està en joc. La revitalització econòmica i social, la valorització del patrimoni històric seran claus per recuperar l'esplendor d'un barri que ha estat elemental pel creixement de tota la ciutat des dels inicis dels temps.

Per tots els motius exposats anteriorment, el Grup Municipal del Partit Popular presenta al Consell Plenari de l'Ajuntament de Tarragona les següents:

PROPOSTES D'ACORD

PRIMERA: Arreglar de manera immediata les escales mecàniques i ascensors per garantir la mobilitat al barri.

SEGONA: Habilitar una comissaria o oficina d'atenció a la ciutadania al Palau de Congressos i, mentrestant, fixar una comissaria mòbil al barri.

TERCERA: Reforçar el pas de les patrulles de la Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra a la Part Baixa de Tarragona.

QUARTA: Establir un programa d'ajuts i de beneficis fiscals per rehabilitar edificis i façanes del barri.

María Mercedes
Martorell Comas
- DNI 39684913T
(AUT)

Signat digitalment
per María Mercedes
Martorell Comas - DNI
39684913T (AUT)
Data: 2025.11.13
10:29:03 +01'00'

Maria Mercè Martorell

Portaveu del Grup Municipal del Partit Popular

A Tarragona i a la data de la signatura electrònica

MOCIÓ PER IMPULSAR L'AUTOCONSUM FOTOVOLTAIC I LA FIGURA DEL GESTOR D'AUTOCONSUM A TARRAGONA

Vivim un temps decisiu. La crisi climàtica, l'encariment de l'energia i la dependència dels combustibles fòssils han posat en evidència que el model energètic actual és insostenible socialment, econòmicament i ambientalment. La transició energètica ja no és només una qüestió tècnica, sinó una necessitat urgent, democràtica i social: es tracta de repartir el poder i la riquesa que genera l'energia.

La producció i el consum d'energia han d'estar al servei de les persones i del bé comú, no de grans oligopolis. I en aquest canvi de model, els ajuntaments tenen un paper essencial: són l'administració més propera a la ciutadania i poden garantir que la transició energètica sigui justa, participada i arrelada al territori.

En aquest context, l'autoconsum fotovoltaic és una eina clau per avançar cap a un model energètic de proximitat, net i democràtic. El nou marc normatiu estatal ho reconeix clarament: el Reial decret llei 7/2025, publicat el 25 de juny de 2025, proposava ampliar de 2 km a 5 km la distància màxima per compartir instal·lacions d'autoconsum, reconèixer la figura del "gestor d'autoconsum" i permetre la venda d'excedents a tercers. Tot i que el text no va ser convalidat pel Congrés dels Diputats (165 vots a favor, 183 en contra), el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic (MITECO) ha reprès la iniciativa i, des del 3 d'octubre de 2025, impulsa un nou Reial Decret amb aquests mateixos objectius.

Per la seva banda, el Decret Llei 22/2025, de 28 d'octubre, defensat i treballat per Esquerra Republicana, estableix explícitament la competència dels ajuntaments a l'hora de fomentar la transició energètica i, en concret, pel que fa a la participació en comunitats energètiques, declarades d'utilitat pública. Per aquesta raó, els consistoris estem en l'obligació de promoure i garantir una transició justa i distribuïda.

Aquesta evolució normativa és fruit d'una pressió sostinguda dels moviments socials i ecologistes, de plataformes com Alianza por el Autoconsumo, i del compromís de forces progressistes com ERC, defensant als ajuntaments, al Parlament i al Congrés dels Diputats una transició energètica al servei de la ciutadania, de les cooperatives i dels municipis.

En aquest escenari, Tarragona pot i ha de ser valenta. La creació d'un gestor municipal d'autoconsum, que es pot integrar dins de l'àrea de Medi Ambient o d'Urbanisme, seria una

iniciativa pionera a Catalunya i a l'Estat, que situaria Tarragona com a referent d'un model energètic públic i sostenible. Aquesta figura, que considerem necessària, permetria a l'Ajuntament actuar com a facilitador tècnic, administratiu i econòmic de projectes d'autoconsum compartit, oferint suport a la ciutadania i a les empreses locals, i assegurant que els beneficis de la generació d'energia renovable repercuteixin en la gent i no en uns pocs.

El gestor municipal d'autoconsum tindria com a objectiu impulsar, coordinar i facilitar el desplegament de projectes d'autoconsum fotovoltaic compartit i comunitari a tot el terme municipal de Tarragona, amb el propòsit principal de democratitzar l'energia, incrementar la generació renovable local, reduir les emissions de CO₂ i garantir un retorn social dels beneficis energètics.

L'Ajuntament de Tarragona, en la línia amb el que va encetar el govern republicà, ja preveu instal·lar plaques fotovoltaïques a diferents edificis municipals, com l'antiga caserna de la Guàrdia Civil, l'Escola i Llar d'Infants Cèsar August, els mòduls 1 i 2 de la Tabacalera i la piscina de Riu Clar. Aquesta ha de ser la línia a seguir en tots els equipaments públics que ho permetin, però cal un gestor d'autoconsum que ajudi a donar-li impuls a aquest procés i que faciliti la gestió posterior de l'energia que se'n generi.

Aquesta figura no només ajudaria a identificar cobertes i espais municipals aptes per a instal·lacions fotovoltaïques, sinó també a vehicular projectes d'autoconsum compartit entre equipaments municipals i consumidors propers i establir protocols de manteniment i seguiment. Alhora, permetria oferir assessorament tècnic i administratiu a la ciutadania, empreses i entitats, així com facilitar la creació de comunitats energètiques locals i orientar sobre subvencions i finançament.

El gestor d'autoconsum és una eina indispensable en l'administració de coeficients de repartiment i excedents, la tramitació de contractes i la promoció de models de retorn econòmic local. A més, ha de permetre impulsar campanyes de divulgació i formació i afavorir la col·laboració amb universitats, centres tecnològics i empreses per desenvolupar projectes que permetin avançar cap a la transició energètica.

D'altra banda, seria convenient que la tasca del gestor energètic es veiés recolzada per una comissió multidisciplinària, en la qual participin responsables de diferents àrees implicades en la despesa energètica municipal, amb la finalitat de tenir una perspectiva conjunta i que tot l'Ajuntament treballi en la mateixa direcció.

Cap transició real no es construeix d'un dia per a l'altre, però s'ha de començar a treballar, posar les bases, generar experiències i aprendre del procés. Aquesta moció no pretén tancar cap model, sinó obrir un camí de treball col·lectiu i evolutiu, que permeti adaptar-se a les necessitats de la ciutat, a les possibilitats tècniques i al marc normatiu que es desenvolupi. El temps i la pràctica diran quina és la millor fórmula i com cal ajustar la proposta, però si no comencem ara, no arribarem mai a temps.

Amb aquesta moció, Esquerra Republicana proposa fer un pas endavant: convertir Tarragona en una ciutat productora d'energia verda, compartida i de proximitat; reduir la dependència dels grans oligopolis; i posar l'energia al centre de les polítiques públiques de benestar, cohesió i justícia climàtica.

És una aposta valenta, però sobretot és una aposta necessària, flexible i justa. Perquè una ciutat que genera i comparteix la seva energia és una ciutat més lliure, més resilient i més republicana. Per tot això, proposem els següents acords.

Acords

1. Analitzar i aprofitar les oportunitats que ofereix el marc normatiu estatal i l'autonòmic en matèria d'autoconsum fotovoltaic.
2. Impulsar la creació de la figura del "gestor municipal d'autoconsum" per actuar com a facilitador tècnic, administratiu i econòmic de projectes d'autoconsum compartit, oferint suport a la ciutadania i a les empreses locals.
3. Elaborar un pla d'acció per a l'autoconsum compartit a Tarragona.
4. Promoure campanyes informatives i de suport tècnic per a la ciutadania.
5. Fer del procés un exercici obert i evolutiu, revisant periòdicament els avenços i adaptant-los a la realitat.
6. Donar trasllat d'aquesta moció a la Generalitat de Catalunya, al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic (MITECO) i a les entitats municipalistes i socials vinculades a la transició energètica.

Firmado digitalmente por Carles
Farré Brull - DNI 39674925V (SIG)
Fecha: 2025.11.11 08:46:48
+01'00'

DIA MUNDIAL DE LA INFÀNCIA 2025

L'aprovació de la Convenció sobre els Drets de l'Infant per part de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989, va ser una fita que va transformar la visió de la infància a les nostres societats. Els nens, nenes i adolescents van deixar de ser considerats simples receptors de cures per convertir-se en subjectes de drets, amb veu, agència i capacitat de transformació.

Cada any, aquesta data ens recorda el compromís col·lectiu de garantir els drets fonamentals de tots els nens i nenes, promovent el seu benestar, protecció i participació activa a la societat. Les entitats locals, com a institucions més properes a la ciutadania, tenen un paper essencial en la creació d'entorns segurs, inclusivament i protectors per a la infància. Per això cal commemorar el Dia Mundial de la Infància no només per reconèixer els avenços aconseguits, sinó per posar en evidència els reptes persistents, emergents, i en alguns casos creixents, que amenacen el benestar i el desenvolupament de la infància a tot el món, especialment en contextos de conflicte i guerra.

Garantir els drets de la infància no és només una obligació legal, sinó un imperatiu ètic. No és una qüestió de voluntarietat sinó de compromís, responsabilitat i prioritat en el compliment dels seus drets. Cada nen i nena mereix créixer en un entorn segur, saludable, garant dels drets, impulsor d'oportunitats i participatiu. Donat el nostre rol de proximitat amb la ciutadania, des de les institucions locals hem de redoblar esforços perquè cap infant es quedi enrere, per oferir espais de participació i per impulsar els drets de la infància.

En aquest Dia Mundial de la Infància, reafirmem el nostre compromís amb la infància, a la nostra localitat i entorn, però també amb la infància en altres llocs del món, perquè protegir i escoltar la infància, totes les infàncies, a qualsevol lloc del món, és crucial avui i demà.

Com a responsables polítics ens hem de preguntar si estem fent prou per protegir, promoure i realitzar els drets de la infància; si estem destinant recursos suficients; si estem tenint en compte les seves propostes quan prenem decisions, si considerem els nens, nenes i adolescents de manera prioritària.

Són molts els desafiaments a què hem de fer front; reptes traslladats per part d'UNICEF Espanya al Comitè dels Drets de l'Infant i davant els quals, tots els nivells de l'administració pública han d'estar alineats i coordinats, a fi de prioritzar l'interès superior del nen o nena en qualsevol decisió. Per això ens comprometem a treballar per:

Prioritzar els nens, nenes i adolescents en risc de pobresa i/o exclusió:

Implementar mesures alineades amb la Garantia Infantil Europea, per tal d'abordar l'elevada taxa de pobresa infantil, creixent com a evidència la taxa de pobresa d'ingrés per a la infància que ha passat de 28,9% el 2024 al 29,2% el 2025.

Universalitzar el primer cicle d'educació infantil de 0 a 3 anys com una mesura eficaç per trencar el cicle de pobresa intergeneracional.

Facilitar l'accés efectiu de tota la infància a instal·lacions i activitats culturals, de lleure i esportives, mitjançant un sistema que permeti superar a les famílies les barreres de costos, per exemple.

Reduir les barreres amb les que es troba la infància migrant i altres col·lectius vulnerables per accedir als seus drets socials bàsics, com l'educació o l'atenció pel que fa la salut, incloent-hi la mental, i combatre també l'estigmatització. Reforçar el principi segons el qual nens i nenes no perden els seus drets en el moment de creuar una frontera.

Promoure iniciatives que assegurin l'accés a un habitatge adequat, així com una planificació urbana on es prioritzi el benestar de la infància.

Escoltar l'opinió dels nens, les nenes i els adolescents:

Tenir en compte les seves propostes i la seva visió a nivell local. Com a ciutadans i ciutadanes, tenir en compte les seves idees és fonamental per millorar l'entorn i la planificació local.

Reforçar el compromís per a rendir comptes, obrint espais perquè nenes, nens i adolescents rebin retroalimentació sobre les idees i propostes que fan. Es tindran especialment en compte els nens, nenes i adolescents amb més vulnerabilitat.

Protegir la infància:

Potenciar programes i mecanismes de protecció davant dels riscos de l'entorn digital.

Millorar la coordinació entre totes les institucions i actors a nivell local i situar la protecció de la infància al centre, desplegant efectivament la Llei Orgànica de Protecció Integral a la Infància i l'Adolescència davant de la Violència (LOPVI).

Prevenir, promoure i atendre les necessitats de la infància per tal que gaudeixin d'una adequada salut mental.

Promoure entorns segurs, nets i saludables:

Incorporar programes per al foment d'una mobilitat segura i independent per a la infància, mitjançant infraestructures i sistemes que la fomentin.

Prioritzar la cura i el benestar dels nens, nenes i adolescents, i vetllar per la seva adequada salut mental i garantir el seu desenvolupament adequat a la nostra localitat.

Implementar mesures perquè nens i nenes visquin, creixin i es desenvolupin en entorns sans i segurs. Les seves vides, salut i possibilitats de desenvolupament, seran protegits davant de qualsevol perill a causa de danys mediambientals com la contaminació o temperatures extremes.

Compromesos amb la infància a qualsevol lloc:

Especialment amb els drets dels nens, nenes i adolescents que viuen en llocs en conflicte, ens unim a la crida d'un alto el foc immediat i sostingut, per aturar les morts i mutilacions i posar fi a les greus violacions contra tots els nens i nenes a la Franja de Gaza.

Per això, en aquest Dia Mundial de la Infància, reafirmem el nostre compromís amb la construcció d'una societat més justa, amb drets, equitativa i protectora per a tots els nens, nenes i adolescents.

Tarragona, a 13 de novembre de 2025

Ignacio García
Latorre - DNI
48001198Z
(SIG)

Firmado digitalmente
por Ignacio García
Latorre - DNI
48001198Z (SIG)
Fecha: 2025.11.13
11:37:58 +01'00'

Portaveu adjunt del Grup municipal Socialista
Sr. Ignacio García Latorre

MOCIÓ PER A L'ADEQUACIÓ DE L'ENTORN DE LA PLATJA LLARGA

A la Platja Llarga i al seu entorn, podem trobar tres nuclis habitatges, d'una banda els apartaments Jardín i els apartaments Mediterrani, d'una altra, la zona l'edifici proper al Càmping les Salines i finalment l'Edifici Sant Marcos. La carretera de la Platja Llarga és l'únic accés, no sols a aquest habitatges sinó també a la sorra, a 5 establiments de restauració, 3 càmpings, al Club de Vela i a la Farmàcia.

Les mancances detectades afecten a aspectes com la neteja, la mobilitat i accessibilitat, l'aparcament, l'enllumenat públic, la seguretat pública, la vegetació, la senyalització i al benestar animal.

Per que fa a la **neteja** els contenidors de residus urbans propers als habitatges és van desplaçar a prop dels establiments de restauració, sense tenir en compte als residents. Aquest canvi d'ubicació provoca malestar i inseguretat entre els usuaris, que han de caminar a les fosques i pujar escales fins al nou emplaçament. La carretera de Platja Llarga, estreta i col·lapsada, ara suporta el tall d'un dels carrils pels treballs de buidatge de les dues bateries de contenidors (20 contenidors). En realitat el nombre de contenidors, a l'estiu, és insuficient i sovint es poden observar als treballadors i treballadores dels bars i dels restaurants descarregant la brossa, majorment orgànica, amb vehicles particulars fins als contenidors. Amb les altes temperatures actuals, l'olor és insuportable. Els bars i restaurants demanen un servei de recollida porta a porta que hauria de realitzar-se amb vehicles de petit format i elèctrics, per produir el menor impacte a en l'entorn.

La Insuficiència, i de vegades inexistència de papereres a les zones d'aparcament, juntament amb la manca de neteja dels espais comuns desmereix l'espai emblemàtic que sens dubte és la platja Llarga. Cal remarcar que les dues úniques papereres existents no preveuen el reciclatge de la brossa, com ho fan les situades a la sorra.

Pel que fa a la **mobilitat**, la carretera de Platja Llarga suporta el trànsit de vehicles particulars, d'usuaris de la platja, residents, taxis, camions de repartiment de subministrament, autobusos turístics i caravanes. Igualment hi accedeixen els vehicles adreçats als serveis públics (ambulàncies, neteja, seguretat i de recollida de residus).

Per accedir als habitatges Jardín i Mediterrani tan sols hi ha un vial entre la sorra i l'àrea de restauració. En aquest vial d'un sol carril, sovint és produeixen de col·lapses circuladoris, la qual cosa dona lloc a situacions de crispació i fins i tot d'enfrontaments. Es literalment un embut que es podria evitar amb la instal·lació d'un semàfor o be la construcció d'un vial alternatiu per darrera de la zona de servitud, eludint el tram proper a la platja, que hauria de ser exclusivament d'ús dels vianants. D'aquesta forma quedaria lliure el front litoral garantint l'**accessibilitat** per a l'ús exclusiu dels vianants, que ara han de caminar entre els vehicles.

La zona reservada al vianants que accedeixen a la Platja a peu, seguint les recomanacions de l'Ajuntament de no utilitzar vehicles particulars, sovint es troben envaïdes pels cotxes i les motos amb total impunitat. Per aquest motiu i després de nombroses denúncies, aquest darrer estiu, s'han instal·lat nous elements delimitadors, que havien desaparegut.

Els veïns i veïnes, que abans utilitzaven les habitatges de forma esporàdica en el períodes de lleure, ara hi resideixen de manera habitual. Les que abans eren residències de vacances i de lleure dels avis ara son habitatges en els que hi viuen els fills o els nets especialment en el context de la crisi habitacional. Actualment hi viuen aproximadament 600 persones. A l'estiu amb l'afluència d'usuaris de la platja, del Club de Vela i dels restaurants, la intensitat d'ús és dispar fins a 20.000 persones.

De tots és coneguda la insuficiència d'**aparcaments** a la Platja Llarga, una de les platges més naturals de totes les existents al terme municipal de Tarragona. En un d'aquests aparcaments existeix una llosa de formigó que de ser suprimida donaria cabuda a 6 vehicles. En cap dels aparcaments existeix una zona reservada per a persones amb mobilitat reduïda. Les caravanes i autocaravanes aparquen durant dies malgrat estar prohibit.

L'enllumenat públic és inexistent al carreró d'accés la qual cosa fa que els veïns hagin d'accedir als contenidors amb llanternes i de forma insegura a través de les escales fosques i irregulars. Els fanals propers als contenidors estan trencats i no se n'ha fet cap reposició. Aquest fet fa que el lloc sigui insegur, atès que crea zones fosques. La manca de treballs de poda de l'arbrat contribueix a aquesta situació.

Tampoc queda ben parada **la seguretat pública**. El tram de la carretera de Platja Llarga d'accés als apartaments és un cul de sac paral·lel a la via del tren. La manca d'enllumenat i l'aïllament dels habitatges provoquen multitud d'actes de vandalisme, com ara pintades als murs perimetrals de les cases, i robatoris tant en els habitatges com en els vehicles. En cas d'haver d'evacuar els veïns i veïnes no hi cap via de sortida alternativa. Darrerament els veïns han denunciat el tràfic de substàncies estupefaents en aquests raons sense il·luminació.

Pel que fa al manteniment de la **vegetació** existent, ni l'Ajuntament, responsable del bosquet i de l'aiguamoll, ni la Generalitat de Catalunya, titular de l'aparcament proper al Club de Vela Platja Llarga han abordat els treballs de poda ni de neteja dels espais comuns. Tampoc ha fet la seva feina ADIF, responsable de la neteja de la vegetació del talús de contenció de la via del tren.

La que abans era una zona de pícnic presenta uns pins doblegats pel vent que estan plens de vegetació baixa propensa a ser plena de brutícia i d'excrements, les branques de les moreres arriben a tocar el terra i les escales, també envaeixen la carretera N340 i l'inici de la carretera de la Platja Llarga, davant de la Farmàcia. La zona esportiva de la Ciutat

de Repòs i Vacances representa un greu perill d'incendi per la seva proximitat a la carretera N340 i a la via del tren.

La minsa **senyalització** que observem esta desfasada, caiguda, obsoleta o tapada per la vegetació. Aquestes deficiències provoquen incertesa i no facilita l'entesa de l'espai dunar ni de l'aiguamoll.

Pel que fa al **benestar animal**, degut a l'abandonament de gats i la facilitat d'accés a l'aliment provinent dels restaurants, existeix una **colònia de gats** que any rere any prolifera sense control. No és gens estrany veure animals morts o malalts entre els vehicles o la vegetació. No existeix una senyalització clara de quan i com és pot accedir amb els animals de companyia a la sorra, la qual cosa provoca incertesa, especialment entre els usuaris dels càmpings que visiten la Platja i que son desconixedors de les normes municipals. Es una llàstima que el record que s'emportin de casa nostra sigui una sanció.

En el context de la crisi climàtica actual, cada any s'incrementa el nombre d'usuaris que gaudim de les platges, que ho fem durant més dies i més hores al dia. Fruït d'aquesta nous hàbits, l'Ajuntament de Tarragona va ampliar el calendari i l'horari de la prestació del servei de vigilància i salvament a les nostres platges.

L'ocupació dels espais comuns i de la sorra, amb taules, cadires, para-sols i fins i tot tendes de campanya, en zones d'aparcament i de la sorra demostra un ús intensiu i caòtic, que no és detecta exclusivament a la Platja Llarga. Com a resposta a aquests fets, ja son molts els Ajuntaments que han prohibit la reserva d'espais amb mobiliari de platja. Malgrat aquesta tendència, l'Ajuntament de Tarragona no ha aprovat cap instrument regulador.

Totes aquestes circumstàncies desmereixen un entorn que hauria de ser idíl·lic.

Si volem continuar parlant de la Platja Llarga com un espai natural com el que coneixem, si pretenem preservar l'entorn, no sols hem d'abordar les dunes, cal fer-ho interpretant els seus valors des de l'Administració més propera, l'Ajuntament i sempre posant als centre les persones.

Per tot el que ha quedat exposat, proposo al Ple l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER.- Retornar els contenidors d'escombraries al seu emplaçament original, proper als habitatges, tot incrementant el nombre de contenidors en temporada d'estiu o be acudir a la recollida porta a porta de la brossa, majorment orgànica, generada pels bars i restaurants. Instal·lar papereres de reciclatge a les àrees comunes.

SEGON.- Prioritzar el pas dels vianants enfront dels vehicles, mitjançant l'adequada senyalització, la gestió del trànsit, la instal·lació d'un semàfor o la construcció d'un vial d'accés evitant el front marí.

TERCER.- Ordenar i delimitar les zones d'aparcament, suprimint la llosa de formigó existent per tal de donar cabuda a places de reserva adreçades a les persones amb mobilitat reduïda.

QUART.- Instal·lar enllumenat públic al carreró d'accés als apartaments Jardín i Mediterrani i als aparcaments, reparar els fanals trencats adjacent als contenidors i a l'inici de la carretera de la Platja Llarga.

CINQUÈ.- Incrementar la vigilància i l'acompliment de la normativa local en l'àmbit de la Platja Llarga. En especial pel que fa als robatoris, tràfic de substàncies estupefaents, aparcament indegut sobre l'espai reservat als vianants i a les motocicletes i al control de l'accés i l'aparcament indegut de caravanes i autocaravanes.

SISÈ.- Senyalitzar en diversos idiomes, l'espai natural posant en valor els seus recursos naturals, la vegetació i la fauna existent; l'ús de la platja per a animals de companyia durant tot l'any, l'existència de la colònia de gats ferals i les normes reguladores dels usos dels diversos espais que donen valor a un espai tant emblemàtic com la Platja Llarga.

SETÈ.- Realitzar els treballs de manteniment i poda de la vegetació existent i ordenar a la Generalitat de Catalunya els treballs corresponents en la zona esportiva de la Ciutat de Repòs i Vacances i de l'aparcament pel perill d'incendi que comporta la seva proximitat a la carretera N340 i a la via del tren. Igualment comunicar a ADIF la necessitat de neteja de la vegetació existent al talús de la via del tren.

VUITÈ.- Aplicar el mètode CERN (Captura/Esterilització/Retorn) en la gestió de la colònia de gats ferals existent.

NOVÈ.- Comunicar els presents acords a les comunitats de veïns i veïnes, a les entitats veïnals de Tarragona, a la Federació de Veïns i Veïnes de Llevant, als establiments de restauració – Iot, Sardineta, Mirall d'Estiu, M15, Salines-, als càmpings – Platja Llarga, Salines i Les Palmeres-, a la farmàcia Núria Domingo i al Club de Vela Platja Llarga. Igualment comunicar-ho a la Generalitat de Catalunya, a ADIF, a la Diputació de Tarragona i a Costas de l'Estat.

Elvira Vidal Sensi,
Consellera no adscrita
Ajuntament de Tarragona

Tarragona, 28 d'octubre de 2025.

Elvira Vidal
Sensi - DNI
39669136R
(TCAT)

Firmado
digitalmente por
Elvira Vidal Sensi -
DNI 39669136R
(TCAT)
Fecha: 2025.11.13
08:06:19 +01'00'

Moció contra les violències masclistes i per l'erradicació de la violència institucional

El feminisme ha protagonitzat alguns dels canvis socials més importants de les darreres dècades. La seva capacitat d'incidència en el sentit comú ha estat enorme, especialment pel que fa a la lluita contra les violències i les desigualtats envers les dones.

Ha estat capaç de posar nom i fer visibles aquelles formes de violència i discriminació que havien estat naturalitzades.

El 2008 va marcar un abans i un després amb l'aprovació de la Llei catalana de violència masclista. Després de deu anys de vigència, i gràcies a l'impuls d'En Comú Podem, el 2020 la norma es va reformar per adaptar-se a les noves realitats i garantir una major protecció dels drets. La reforma va ampliar el seu abast per reconèixer formes de violència fins aleshores invisibilitzades —com la institucional, la digital, la ambiental o la obstètrica—, va reforçar la importància del consentiment i va incloure el principi d'interseccionalitat.

Però els drets que avui semblen consolidats poden veure's amenaçats demà. I això es fa evident allà on governen partits per als quals els drets de les dones no són una prioritat:

A la Comunitat de Madrid, hem vist com es posa en risc el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs, on l'extrema dreta i la dreta inventen un suposat síndrome de postavortament, i es neguen a complir la llei que obliga a crear un registre d'objectors de consciència. O a Castella i Lleó, on les dades ens indiquen que hi ha 5 províncies, en les quals des del 2010 no s'ha practicat cap avortament, i no per falta de sol·licituds, ja que només el 2021 en consten 776.

Ho veiem també a Andalusia, on la gestió del govern de la comunitat ha posat en risc la vida de centenars de dones, al no informar del resultat de les proves de cribratge de càncer de mama.

No és casualitat, retallen els serveis públics i els privatitzen, invaliden els circuits, i ho acompanyen de discursos que titllen la lluita pels drets de les dones d'ideologia de gènere". Per això, mantenir-se vigilant, mobilitzades i unides continua sent essencial per defensar i ampliar els drets de totes.

L'Observatori de la Violència Institucional Masclista (OVIM) ha estat una veu imprescindible per denunciar i transformar les formes de violència que es poden reproduir des de les pròpies institucions. Amb una mirada feminista i valenta, des del 2024 va començar a documentar i visibilitzar aquestes violències. La seva feina ha contribuït a fer possible que les institucions també s'autoavaluin, aprenguin i assumeixin la seva responsabilitat davant les violències masclistes.

La violència institucional masclista és la que exerceixen les institucions públiques quan, per acció, omissió o negligència, no garanteixen els drets de les dones que pateixen violència. Es manifesta quan jutjats, cossos policials, serveis socials, sanitaris o altres organismes públics actuen sense perspectiva de gènere, desatenen protocols o no proporcionen una resposta adequada, generant revictimització i vulnerant els drets fonamentals de les dones.

És una de les formes més invisibilitzades però també més doloroses de violència per a les dones. Perquè es produeix des del poder, en espais on les persones haurien de sentir-se segures i protegides.

Els efectes de la violència institucional masclista són especialment greus i profunds: provoquen revictimització, debiliten la confiança en les institucions, afecten la salut emocional i mental de les dones, i sovint comporten un empitjorament o perpetuació de la violència que es volia evitar. Quan el sistema que hauria de protegir esdevé un nou espai de violència, el dany és més profund i la reparació més difícil.

Per avançar cap a unes institucions realment feministes, és imprescindible que els serveis, els i les professionals i les persones responsables públiques es preguntin de manera contínua si s'estan vulnerant drets, com i per part de qui. Només des d'aquesta mirada crítica és possible activar respostes coherents que evitin la revictimització i garanteixin la reparació i la prevenció. Això exigeix un exercici permanent d'autorevisió institucional, capaç de reconèixer i prevenir les pròpies formes de violència institucional. Només així podrem parlar d'una administració pública veritablement transformadora i feminista.

Per això el Ple, a proposta del grup polític municipal Tarragona En Comú Podem proposa els següents

ACORDS

PRIMER. Expressar el ferm compromís del consistori Tarragoní amb la lluita pels drets de les dones, rebutjant qualsevol forma de violència masclista, especialment la institucional. Així com, manifestar públicament el suport a totes les dones víctimes de violència, i a les persones i entitats que les acompanyen.

SEGON. Garantir l'existència de canals de denúncia segurs, confidencials i accessibles davant situacions de violència institucional masclista.

TERCER. Constituir una comissió especialitzada formada per professionals, entitats de dones, representants dels serveis d'atenció de les diferents institucions implicades en l'abordatge de la violència (serveis socials, policies, serveis sanitaris...) i representants dels grups polítics, per analitzar quin és l'estat actual de l'abordatge de la violència al municipi i les necessitats, mancances o millores que es poden desenvolupar respecte al circuit d'atenció.

QUART. Establir procediments i mesures per detectar, prevenir i corregir possibles situacions de violència institucional, dotant l'administració municipal de mecanismes efectius per garantir que cap persona vinculada a la institució exerceixi actes de discriminació o revictimització.

CINQUÈ. Comprometre l'Ajuntament a dotar tot el personal municipal de formació específica, eines de sensibilització i els recursos humans, materials i econòmics necessaris per prevenir i abordar les violències masclistes, així com per evitar possibles situacions de violència institucional.

SISÈ. Ampliar el pressupost municipal en els diferents àmbits d'intervenció en violències masclistes: sensibilització i prevenció, detecció, atenció, recuperació i reparació. Amb un pla d'abordatge i amb avaluació de l'impacte d'aquesta ampliació i compromís de seguiment.

SETÈ. Incloure la mirada intercultural en els equips professionals dels recursos municipals d'atenció directa, per a donar una resposta adequada a les diverses realitats de les dones i evitar la revictimització. Cal erradicar les pràctiques i els prejudicis cap a les dones en situació administrativa irregular i/o racialitzades.

VUITÈ. Garantir l'habitatge social immediat per a dones en situació de violència masclista que estan vivint en condicions de precarietat residencial, ampliant les places d'emergència i els recursos d'habitatge d'inclusió de les entitats socials. Així com ajuts al lloguer.

NOVÈ. Desenvolupar plans d'ocupació per dones en situació de violències masclistes, alta vulnerabilitat, en situació administrativa irregular, etc. en el marc d'una estratègia més àmplia per combatre la feminització de la pobresa.

DESÈ. Promoure masculinitats antimasclistes i igualitàries amb propostes de sensibilització i prevenció, amb estratègies diferenciades per a la població adulta, jove, adolescent i la infantesa, i amb una línia de treball específic amb homes que han exercit violència.

ONZÈ. Traslladar els presents acords al Ministerio de Igualdad del Govern de l'Estat, al Departaments d'Igualtat i Feminisme i el de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat de Catalunya, al Consell General del Poder Judicial, l'Institut Català de les Dones, als grups polítics del Congrés i Parlament de Catalunya i a les entitats feministes que treballen en la defensa dels drets de les dones del municipi.

Tarragona, a 21 de novembre de 2025

Grup Municipal de Tarragona En Comú Podem

Jordi Collado
Álvarez - DNI
47772325Z
(TCAT)

Firmado
digitalmente por
Jordi Collado
Álvarez - DNI
47772325Z (TCAT)
Fecha: 2025.11.13
13:50:55 +01'00'

MOCIÓ EN MOTIU DEL 25N DIA INTERNACIONAL CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

Aquest 2025 des d'Esquerra Republicana alcem la veu amb més fermesa que mai per denunciar totes les formes de violències masclistes que patim les dones arreu del món. Aquestes violències adopten múltiples formes: físiques, psicològiques, sexuals, econòmiques i no oblidem les institucionals, i totes tenen un origen comú: un sistema patriarcal que perpetua la desigualtat i la discriminació estructural. Avui, i cada dia, manifestem el nostre rebuig rotund a qualsevol forma de violència masclista i reafirmem el nostre compromís amb la defensa dels drets de les dones, perquè els drets de les dones són drets humans.

Enguany, hem hagut de lamentar 16 feminicidis als Països Catalans, dels quals només 8 han estat reconeguts oficialment. Malauradament, sembla que encara no hi hagi prou consciència social davant d'aquesta realitat tan lamentable i irreparable. L'informe GREVIO alerta de l'auge dels discursos que neguen la violència masclista i qüestionen la igualtat de gènere. Alhora, assenyala un increment preocupant de les violacions en grup i de la violència sexual envers les dones més joves, així com el paper devastador de la pornografia violenta en la normalització d'aquestes conductes.

Més que mai, cal continuar avançant, perquè estem vivint un context preocupant. En els darrers anys, han crescut els discursos que neguen les violències masclistes, ataquen els drets fonamentals i busquen desmantellar els avenços aconseguits en igualtat, diversitat i drets humans. Aquestes estratègies no són fruit de la casualitat: són part d'un moviment reaccionari internacional impulsat per organitzacions d'extrema dreta que, sota la falsa bandera de la llibertat d'expressió, fomenten l'odi, la intolerància i l'autoritarisme.

Un exemple greu han estat les jornades "Ideologia de gènere i denúncies falses" organitzades al Congrés dels Diputats per l'extrema dreta, posen de manifest com aquests discursos d'odi i antidrets es materialitzen en accions que impacten directament la vida de les dones i de la comunitat LGBTI+. Negar l'existència de les violències masclistes és negar la realitat i invisibilitzar les víctimes. I això és inadmissible.

Els discursos i delictes d'odi no només divideixen i afebleixen la cohesió social, sinó que són una amenaça directa contra les bases de la convivència democràtica. Davant l'auge de l'antifeminisme, del racisme i de la discriminació, cal una resposta clara i contundent per part de les institucions i de tota la societat.

Des d'Esquerra Republicana tenim clara la nostra responsabilitat: erradicar les violències masclistes i construir una societat lliure, justa i igualitària. Volem una vida digna per a totes les dones, on no s'hagi de viure amb por, on els drets siguin garantits i no permetem cap retrocés en els mateixos.

Per això proposem al Ple de l'Ajuntament de Tarragona els següents acords:

PRIMER.- Condemnar totes les expressions de les violències masclistes, començant pels feminicidis.

SEGON.- Dissenyar instruments específics per a la prevenció, la sensibilització i el compromís amb la protecció i ampliació de la igualtat de gènere, dels drets humans, i la justícia social com a pilars fonamentals d'una societat, per fer del nostre municipi un espai lliure de violències masclistes.

TERCER.- Revisar, avaluar i actualitzar les eines i plans d'acció municipals vigents per adaptar-los a les noves realitats locals, que contemplin totes les formes de violència masclista, garanteixin el compliment de la legislació vigent i combatin la regressió de drets, especialment aquells que atempten contra els drets i les llibertats de les dones.

QUART.- Garantir la formació especialitzada en perspectiva de gènere i interseccionalitat dels i les professionals i qualsevol persona que participa en els circuits d'atenció i intervenció en situacions de violència masclista.

CINQUÈ.- Manifestar el compromís per erradicar i actuar amb determinació contra qualsevol manifestació sexista i estereotipada a les activitats i espais culturals i d'oci que rebin el suport de l'Ajuntament, però també en aquelles organitzades per tercers que es duguin a terme al municipi.

SISÈ.- Impulsar els recursos d'atenció i prevenció, com el SIAD i el projecte la xarxa NOA, i garantir recursos d'acollida i habitatges per emergències en situacions de violència masclista.

SETÈ.- Instar els organismes i institucions supramunicipals a vetllar per la igualtat d'oportunitats des de la perspectiva de gènere i la protecció de les dones i els infants en casos de violència masclista, així com també dels animals de companyia d'aquestes dones.

VUITÈ.- Instar al govern espanyol a transposar la Directiva 2024/1385 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de maig de 2024, sobre la lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica.

Firmado digitalmente por
María Josefa López García
- DNI 39719898W (SIG)
Fecha: 2025.11.10
13:32:07 +01'00'

MOCIÓ PER DENUNCIAR I GARANTIR LA PREVENCIÓ DE LA VIOLÈNCIA INSTITUCIONAL MASCLISTA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La violència institucional és una forma de violència estructural que es manifesta quan les institucions públiques, mitjançant accions o omissions, vulneren els drets humans de les persones. Aquesta violència pot adoptar formes diverses, com ara el tracte discriminatori, la manca de diligència deguda, la revictimització o la desprotecció de les víctimes.

Les dades publicades indiquen que, mentre **la mitjana espanyola d'ordres de protecció aprovades respecte a les sol·licitades ronda el 70%, a Catalunya no arriba al 50%**. És una realitat general dels jutjats, però la dada més rellevant és la del Jutjat núm. 2 de Violència sobre la Dona de Barcelona, que l'any 2024 només va aprovar el 17% de les ordres de protecció sol·licitades. L'Observatori de Violències Institucionals Masclistes (OVIM) a l'Estat espanyol, en el seu primer any de vida, ha posat en relleu que el 50% de les denúncies rebudes corresponen a Barcelona, el 10,3% de Madrid i el 6,8% a Tarragona. Aquestes xifres posen de manifest una pràctica especialment restrictiva i poden constituir un índex de desprotecció institucional greu envers les dones i infants víctimes de violència masclista.

Diverses entitats socials, col·lectius feministes i dones afectades han denunciat públicament situacions de violència institucional que s'emmarquen en un sistema de justícia patriarcal i masclista, on les institucions reproduïxen dinàmiques de poder que perpetuen el masclisme i impedeixen un accés real i equitatiu a la justícia per a les dones. En reiterades situacions es qüestiona la credibilitat de les dones víctimes de violència masclista, es minimitzen els seus testimonis o es prenen decisions que podrien resultar perjudicials per a la seva seguretat i la dels seus fills i filles. Es tracta de violència estructural i sistemàtica que vulnera els drets de les dones, segons l'OVIM.

Aquestes pràctiques no només vulneren el principi de justícia i protecció, sinó que contradiuen també les recomanacions de l'informe d'avaluació GREVIO elaborat pel Grup d'experts sobre l'acció contra la violència cap a les dones i la violència domèstica (òrgan de seguiment del Conveni d'Istanbul) i els compromisos internacionals assumits per l'Estat espanyol en matèria de drets humans i protecció de les dones contra la violència.

És imprescindible que les institucions públiques vetllin perquè l'Administració de justícia no reproduïxi esquemes patriarcals ni contribueixi a perpetuar la impunitat de la violència masclista.

A Tarragona, com a administració local, tenim també la responsabilitat de garantir una atenció no revictimitzant, amb perspectiva de gènere i centrada en les persones. Cal que ens assegurem que cap servei municipal –sigui social, policial o jurídic– reproduïxi esquemes de violència institucional, i que es reforcin els mecanismes locals de suport i acompanyament a les dones. Aquest Ajuntament no pot ser còmplice de cap omisió.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de Tarragona ACORDA:

1. Rebutjar qualsevol forma de violència institucional masclista, especialment la que es pugui exercir contra les dones i infants víctimes de violència masclista en l'àmbit judicial.
2. Instar el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) a obrir una investigació sobre el funcionament dels jutjats de Violència sobre la Dona per tal d'aclarir si s'hi estan produint vulneracions de drets fonamentals.
3. Instar al govern de la Generalitat i al de l'Estat espanyol a implementar una formació obligatòria i contínua en perspectiva de gènere per a tot el personal judicial, amb especial atenció als jutjats de violència sobre la Dona.
4. Manifestar públicament el suport a les dones afectades i a les entitats que les acompanyen.
5. Comprometre's a facilitar canals de denúncia segurs i accessibles en casos de violència institucional masclista.
6. Fer arribar aquest acord al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al CGPJ, al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat de Catalunya i a les entitats feministes que treballen en la defensa dels drets de les dones.

Tarragona, 13 de Novembre de 2025

Sandra Ramos
García - DNI
39728446V
(TCAT)

Firmado digitalmente
por Sandra Ramos
García - DNI
39728446V (TCAT)
Fecha: 2025.11.13
20:01:40 +01'00'

Portaveu del Grup municipal Socialista

Sandra Ramos García

MOCIÓ PELS 50 ANYS DE LA MORT DEL DICTADOR FRANCO I EL COMPROMÍS DE REPARACIÓ

El 20 de novembre de 1975 va morir Francisco Franco, el dictador que durant gairebé quaranta anys va sotmetre l'Estat espanyol a un règim autoritari i repressiu. El cop d'Estat del 18 de juliol de 1936 contra la Segona República va desencadenar una guerra civil devastadora i va donar pas a una dictadura que va negar sistemàticament els drets humans, les llibertats públiques i la dignitat de milions de persones.

El franquisme va ser un règim totalitari, nacionalcatòlic i patriarcal, fonamentat en la violència política, la persecució ideològica, la censura cultural i lingüística i la supressió de l'autogovern. A Catalunya, la Generalitat fou abolida, el català expulsat de l'espai públic i educatiu, els i les mestres i intel·lectuals depurades, els sindicats dissolts i qualsevol dissidència castigada amb presó, tortura o exili. No va ser una etapa d'ordre ni de pau: va ser por, misèria i silenci forçat.

Cinquanta anys després de la mort del dictador, les seves conseqüències no són només una qüestió del passat. Persisteixen ferides obertes i inèrcies d'impunitat: encara hi ha fosses per exhumar (cal recordar que qualsevol ciutadà de l'Estat viu a menys de 50km d'una fossa comuna del franquisme), processos pendents de veritat i reconeixement, i arxius que cal fer accessibles a la ciutadania i a la recerca. El risc actual no és només l'oblit: és la banalització i el revisionisme que pretenen presentar el franquisme com una etapa d'estabilitat o de progrés, igualant víctimes i botxins i relativitzant tortures, afusellaments i persecucions. El feixisme, ahir uniformat, avui encobert sota formes de populisme autoritari o nostàlgic, no és una opinió més: és un projecte d'odi incompatible amb la democràcia.

La memòria democràtica no és només record; és una política pública de present i de futur que garanteix el dret de les víctimes a ser reconegudes, el dret de les famílies a saber la veritat i el dret de la societat a conèixer el passat sense silencis ni manipulacions. Els seus pilars (veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició) exigeixen institucions actives, compromeses i transparents.

En l'àmbit normatiu, la Llei estatal 20/2022 de memòria democràtica i, a Catalunya, la Llei 11/2017 d'anul·lació de judicis franquistes han suposat avenços rellevants. El projecte de Llei catalana de memòria democràtica, en tramitació, ha d'ordenar i donar continuïtat a les polítiques públiques de memòria, consolidar una xarxa d'espais i centres d'interpretació arreu del territori, reforçar el paper del món local i garantir la incorporació plena i rigorosa, també amb mirada feminista i de drets humans, de la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura i la Transició en el currículum educatiu.

En aquest camí, les institucions públiques, i especialment els ajuntaments, tenim un paper insubstituïble: són la primera porta de la ciutadania, el lloc on la memòria es fa quotidiana a través dels carrers, els arxius, les escoles, les entitats i els espais de convivència. La cooperació amb altres administracions (Generalitat, Diputacions, Consells Comarcals, Memorial Democràtic) i amb el teixit associatiu és clau per desplegar polítiques de memòria arrelades al territori.

Tanmateix, la responsabilitat institucional no es limita a la difusió ni al suport al teixit social; exigeix també una mirada interna i fer reparació simbòlica amb el personal i amb veïnes i veïns que van patir la repressió per motius polítics, ideològics o de consciència, incloses les depuracions, sancions i cessaments de treballadores i treballadors municipals i de càrrecs electes locals. És un deure democràtic restituir la dignitat d'aquestes persones, incorporar una diligència de reparació als expedients municipals, facilitar l'accés a la informació a les famílies i obrir espais de reconeixement públic.

A escala nacional, continua pendent la transformació de la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana, 43, en centre de memòria i drets humans, una reivindicació de llarg recorregut que ha d'anar acompanyada de la preservació, obertura i transferència dels fons documentals corresponents.

El 20 de novembre de 2025, cinquanta anys després, la commemoració interpel·la el present i el futur de la nostra democràcia. Aquesta memòria no mira enrere: ens obliga avui. L'Ajuntament de Tarragona com a institució més propera a la ciutadania ha de contribuir a aquest horitzó amb polítiques consistents, amb el suport a les entitats i amb un acte de reparació simbòlica que honori les persones que en van patir la repressió.

Per tot això, el grup municipal de Tarragona En Comú Podem proposa al Ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents

ACORDS

1. Commemorar institucionalment el 50è aniversari de la mort de Franco, amb actes públics que posin en valor la lluita democràtica, les víctimes de la dictadura i el compromís municipal amb els drets humans i la llibertat.
2. Rebutjar qualsevol forma de banalització o exaltació del franquisme i del feixisme i manifestar el rebuig del Ple a qualsevol intent de relativitzar els crims o justificar la dictadura, reafirmant el compromís d'aquest Ajuntament amb els valors democràtics, els drets humans i la lluita contra el discurs d'odi.
3. Reforçar les polítiques municipals de memòria democràtica impulsant:
 - La recollida de testimonis orals i projectes de recerca local sobre la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura i la Transició.
 - Continuar amb la instal·lació de plaques i elements informatius en espais del municipi vinculats a la repressió o a la resistència democràtica.
 - Reforçar la programació d'exposicions, rutes de memòria i activitats educatives en col·laboració amb els centres educatius, les entitats culturals i el teixit associatiu local.
 - La revisió i retirada de símbols, denominacions i elements d'exaltació de la dictadura que encara puguin subsistir a l'espai públic municipal, d'acord amb la legislació vigent en matèria de memòria democràtica.
4. Establir més i enfortir les línies estables de cooperació i suport (tècnic, econòmic i de difusió) a les entitats de memòria històrica i associacions de familiars de víctimes.
5. Incorporar la memòria democràtica en la formació del personal municipal, promovent mòduls específics adreçats al personal directiu, tècnic i d'atenció a la ciutadania, així com a la Policia Local, si n'hi ha, i impulsant programes educatius i activitats pedagògiques adreçades a l'alumnat dels centres educatius del municipi, en col·laboració amb el Memorial Democràtic i la xarxa d'equipaments culturals locals

6. Donar suport institucional com Ajuntament de Tarragona a la transformació de la Prefectura Superior de Policia (Via Laietana 43, Barcelona) en un centre de memòria democràtica i drets humans, i instar el Ministeri de l'Interior a la seva desafecció com a espai policial, el trasllat de les dependències i la transferència de l'edifici i dels fons documentals a les institucions catalanes, amb participació activa de les entitats memorialistes.
7. Traslladar aquests acords a l'**Associació de víctimes de la repressió franquista a Tarragona (AVRFT)**, a l'**associació El Forum de Tarragona per la memòria**, al Ministeri de Política Territorial i Memòria Democràtica, al Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris, al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica de la Generalitat, al Memorial Democràtic i a la Diputació de Tarragona,

Jordi
Collado

Álvarez - DNI
47772325Z
(TCAT)

Firmado
digitalmente por
Jordi Collado
Álvarez - DNI
47772325Z (TCAT)
Fecha: 2025.11.17
10:43:16 +01'00'

S'adjunta el text de les mocions incorporades a l'ordre del dia del Consell Plenari de data 21 de novembre de 2025 i que són les següents:

→ **MOCIONS**

28. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/70-G124:

Moció presentada per la consellera no adscrita, la Sra. Elvira Vidal Sensi, per a la creació d'una exposició permanent de la col·lecció de carruatges de Jordi Rovira.

29. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/75-G124:

Moció presentada pels Grup Municipals de Tarragona En Comú Podem i Esquerra Republicana de Catalunya per a acabar amb l'abandonament de la zona de les "cases de colors" de Campclar i garantir una vida digna al veïnat.

30. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/79-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Junts per Catalunya per a proposar l'atorgament de títol de fill adoptiu de la ciutat de Tarragona, a títol pòstum, al doctor Ramon Monegal Cerdà

31. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/74-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal VOX per a rebutjar la implantació de la Zona de Baixes Emissions a Tarragona.

32. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/76-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal del Partit Popular per a recuperar i rehabilitar la Part Baixa de Tarragona.

33. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/73-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya per a impulsar l'autoconsum fotovoltaic i la figura del gestor d'autoconsum a Tarragona.

34. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/77-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Socialista sobre el Dia Mundial de la Infància 2025, a proposta d'UNICEF i *Ciudades Amigas de la Infancia*.

35. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/71-G124:

Moció presentada per la consellera no adscrita, la Sra. Elvira Vidal Sensi, per a l'adequació de l'entorn de la Platja Llarga.

36. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/78-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Tarragona En Comú Podem contra les violències masclistes i per a l'erradicació de la violència institucional.

37. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/72-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya en motiu del 25N, Dia Internacional Contra les Violències Masclistes.

38. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/81-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Socialista per a denunciar i garantir la prevenció de la violència institucional masclista.

39. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2025/80-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Tarragona En Comú Podem pels 50 anys de la mort del dictador Franco i el compromís de reparació.

A Tarragona, a la data de la signatura electrònica

La cap de servei d'Ordenació Corporativa i Administrativa
Josefina Díaz Parra

Data: 2025.11.17
14:10:53 +01'00'